

А. Постолатій
студентка 2 курсу,
спеціальності «Соціальна робота»,
ФПСР ОНУ імені І. І. Мечникова
Науковий керівник:
к. істор. н., доц.
в.о.завідуюча кафедри «Соціальної роботи»
С. В. Гладченко

ФЕМІНІЗМ. ЗА І ПРОТИ

Мета: дослідити та проаналізувати всі сторони фемінізму.

Актуальність: Тема фемінізму буде актуальна завжди, поки не наступить рівність статей та взаєморозуміння. Оскільки жінка і чоловік - це основа суспільства, і через це фемінізм можна трактувати як ідею створення нової форми суспільного устрою, де не буде домінуючих - жінок чи чоловіків, де буде рівноправ'я.

Фемінізм — це явище, яке можна розглядати як мінімум з двох боків. По-перше, це політичний рух, пов'язаний з боротьбою жінок за рівноправність. Саме цей аспект часто асоціюється з класичним фемінізмом, зокрема з рухом суфражисток, які

вимагали надати жінкам право голосу на виборах. Нам здається, що такі проблеми залишились в далекому минулому, але на початку XX століття жінки не мали виборчих прав практично ніде в світі. В результаті перемог ранніх феміністок ми щасливо про це забули. По-друге, фемінізм — це інтелектуальний рух, по суті, філософська течія, яка за своїм змістом і аргументацією набагато різноманітніша, ніж класичний політичний фемінізм.

Феміністичні рухи виступали та продовжують виступати за права жінок, включно з виборчими правами, правом займати державні посади, працювати та отримувати за працю справедливую (рівну з чоловіками) платню (а також іншими трудовими правами), володіти власністю, отримувати освіту, укладати договори, рівними правами у шлюбі, репродуктивними правами (зокрема, правом планувати сім'ю та контролювати народжуваність) та декретною відпусткою. Фемінізм також займається сприянням фізичній недоторканості і цілісності жінок (наприклад, свободі від насильницького калічення геніталій) та захистом жінок і дівчат від зґвалтувань, сексуальних домагань, насильства в сім'ї та інших форм насильства проти жінок.

Жінки, звичайно, не зобов'язані бути феміністками. У фемінізму немає завдання що-небудь нав'язувати жінкам; навпаки, одна з його цілей - дати їм можливість самостійно вибирати життєвий сценарій і мати умови для його реалізації. Наприклад, щоб суспільство не диктувала, як повинна або не повинна вести себе жінка, народжувати їй - або робити аборт. Більш того, цілком можна бути домогосподаркою, дружиною, матір'ю і феміністкою. Головне, щоб це було особистим і усвідомленим вибором жінки (тут, правда, постає питання, наскільки подібний вибір в нинішніх умовах може бути вільним; особливо якщо сім'я і суспільство твердять про те, що головні події в житті жінки - це весілля і пологи).

Але проблема полягає в тому, що зі звичайної боротьби за несправедливість фемінізм переріс в абсолютно некероване божевілья. Змінювати відмінності соціальної нерівності не

найголовніша їх діяльність. Деякі представниці даної течії вирішили піти далі - вони вирішили стерти в порошок статевої відмінності, які були придумані самою природою. Вони намагаються скопіювати чоловічі фізіологічні потреби. Крім того, спроби знищення чоловічого впливу в тих чи інших сферах життя перемістилися в справи сімейні і привели до появи відвертого чоловіконенависництва. Від цього дуже постраждав статут багатьох сімей, що повністю суперечить взаєминам в сімейному колі і просто руйнує взаємну повагу партнерів.

Висновок

Якщо для активісток феміністичних рухів важливо позбавити світ від порушень прав жінок, то їм слід бути послідовними і сфокусуватися на захисті прав всіх людей. Це буде найменшим сексизмом з їх боку.

Список використаної літератури

1. Електронна бібліотека ф-ту соціології МДУ <http://lib.socio.msu.ru/> А. І. Антонов, Ч. Томас Філіпс Фемінізм і сім'я: історико-соціологічний аналіз / За ред. А. І. Антонова «Грааль», Москва, 2002 .- 176 с.
2. Гідденс Е. Соціологія / Пер. з англ.; наук. ред. В. А. Ядов; заг. ред. Л. С. Гур'єв, Л. Н. Посілевіча. - М.: Едіторіал УРСС, 1999. - 703 с.
3. Пер Монсон Сучасна західна соціологія / переклад зі шв. - СПб вид. «Нотабене», 1992 .- 445 с.
4. Рітцер, Дж. Сучасні соціологічні теорії. / 5-е вид. - СПб.: Пітер, 2002. - 688 с. : Іл. - (Серія «Майстри психології»).